

som den, der findes i Loven om Alderdomsunderstøttelse. Jeg kan derfor tiltræde Ændringsforslaget.

Den ærede Ordfører saavel som et andet æret Medlem have ønsket en anden Fordeling mellem Forsørgelseskommunen og Opholdskommunen af Udgifterne til Understøttelsen. Jeg gør opmærksom paa, at den Kommission, der er nedsat angaaende den kommunale Beskatning, har dette Forhold under Overvejelse, og saa snart Kommissionen har afgivet sin Betænkning, vil der være Anledning til at tage det Spørgsmaal op til nærmere Overvejelse, hvorvidt det er rigtigt at fastholde den Fordelingsbestemmelse, at den ene Kommune betaler $\frac{1}{4}$ og den anden Kommune de $\frac{3}{4}$ af Udgifterne. Den ærede Ordfører udtalte Ønsket om, at Fordelingen i Fremtiden maatte blive saaledes, at Opholdskommunen og Forsørgelseskommunen hver betalte Halvdelen.

Jeg kan henholde mig til disse Bemærkninger, og idet jeg paa Indenrigsministerens Vegne tiltræder samtlige Ændringsforslag, anbefaler jeg Lovforslaget til fremtidig velvillig Behandling.

Laursen: Jeg har ikke taget Ordet for at komme ind paa Spørgsmaalet i dets Almindelighed og de finansielle Virkninger af Lovforslaget, men jeg skal kun gøre en enkelt Bemærkning i Anledning af Ændringsforslaget under Nr. 7. Efter Regeringsforslaget vare Udgifterne fordelt med $\frac{1}{3}$ paa Statskassen, $\frac{1}{3}$ paa Amtsrepartitionsfonden og $\frac{1}{3}$ paa de to Kommuner, Opholds- og Forsørgelseskommunen. Efter Udvalgets Forslag udreder Staten $\frac{1}{3}$ og den paagældende Opholdskommune $\frac{2}{3}$ med Ret til Refusion fra Forsørgelseskommunen. Dette Princip vilde jeg gerne have underkastet en fornyet Overvejelse i Udvalget. Jeg vil nødig unddrage noget af de stillede Ændringsforslag min Stemme, men kan paa den anden Side ikke godt give dette Ændringsforslag min Stemme uden at bede Udvalget tage under fornyet Overvejelse inden 3die Behandling, om ikke det var rigtigt, at vi indtil den samlede Overvejelse om faa Aar holde os til den Regel for Udgifternes Fordeling, som gælder efter Alderdomsunderstøttelsesloven, nemlig at Staten bærer Halvdelen og den paagældende Kommune Halvdelen af Udgifterne. Der er saa meget mere Grund til at tage dette under Overvejelse, som Rigsdag og Regering i Fællesskab for Tiden arbejde paa at bringe Statshushold-

ningen paa ret Køl. Det er vitterligt, saa jeg kun behøver lige at berøre det, at særlig Købstadkommunerne ville blive fordelte ved den her foreslaaede Ordning. De Budgetter, der for Tiden enten ere behandlede færdige eller i alt Fald paa det nærmeste ere behandlede færdige, vise, at Kommunerne ere ganske overordentlig haardt spændte for. Det er ikke noget lille Antal Bykommuner, som i Aar vil komme op til en Indkomstskat af omtrent 12 pCt. med Udsigt til nogen Stigning. Lovgivningsmagten skulde derfor betænke, om det er rigtigt at paalægge disse Købstadkommuner en saa stor Udgift, som dette Forslag vil medføre. Jeg vil som sagt forvare mig mod at ville lægge Lovforslaget nogen Hindring i Vejen, men jeg vil bede Udvalget tage under fornyet Overvejelse, om det ikke er rigtigt at indføre den i Alderdomsunderstøttelsesloven fastsatte Fordelingsregel, indtil vi faa den samlede Overvejelse og faa Forholdene klarede. Naar Kommunerne ere blevne saa haardt spændte for, have Lovgivningsmagten og de af denne truffne Foranstaltninger en god Del af Skylden derfor.

Ordføreren (Brorsen): Der er ingen Anledning for mig til at fremsætte mange Bemærkninger, da Ordførerne for de forskellige Partier i det væsentlige have givet mine Udtalelser deres Tilslutning. Det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch) havde nogen Betænkelighed, hvad jeg ikke var uvidende om, med Hensyn til Ændringsforslaget Nr. 7, hvorved Amtsrepartitionsfonden udgaar af de Institutioner, der skulle udrede Bidrag ifølge dette Lovforslag. Det ærede Medlem staar ikke alene her; der er vistnok andre indenfor Udvalget, der have næret de samme Betænkeligheder, men Udvalget har ment at kunne akkviscere ved Bestemmelsen for at kunne optræde enigt. Det glæder mig, at det ærede Medlem var enig med mig i, at Beskatningen til Amtsrepartitionsfonden er ensidig. Men det forekommer mig, at Konsekvensen af denne hans Betragtning maa blive, at naar vi ville have Amtsrepartitionsfonden til at bidrage til de Udgifter, der følge af disse Love af social Natur, hvorom der her er Tale, skulle vi først og fremmest have en bedre og mere tidssvarende Beskatning end nu, og naar vi have faaet den, kunne vi tales ved, om der er Grund til at lade Amtsrepartitionsfonden komme ind under de Institutioner, der skulle betale. Men jeg er tilbøjelig